

TOIMIHENKILÖT - FUNKTIONÄRER

HALLITUS

Puheenjohtaja

Anita Soinjoki

Varapuheenjohtaja

Irma Koponen

Kaskenkaatajantie 16 A 15, 02100 ESPOO, puh. 90-466 098

Sihteeri

Anita Novitsky

Putouskuja 7 C 36, 01600 VANTAA, puh. 90-536 937

• Muut jäsenet

Gun Holmström

Sudenkaari 45 as 26, 02580 SIUNTI as, puh. 90-262 580

Marja-Liisa Koivunen

Porslahdentie 12 as 8, 00960 HELSINKI, puh. 90-317 171

Rahastonhoitaja

Solveig Bergholm

Suonotkontie 4 B 20, 00630 HELSINKI, puh. 90-746 534

POSTISIIRTOTILI No. 424 54 - 7

CHESSIE -lehti

Päätoimittaja

Anita Soinjoki

Toimittajat

Irma Koponen

ILMOITUKSET

1/1 sivu mk 50,-

1/2 sivu mk 30,-

1/4 sivu mk 20,-

kuvien rasterointi

ä mk 15,-

KANNESSA: American Chesapeake Club Calendar 1985

P Ä Ä K I R J O I T U S

Kymmenen vuotta on kulunut siitä kun ensimmäiset chessiet tulivat Suomeen ja viisi vuotta siitä, kun Chesapeakekerho - Chesapeakeklubben perustettiin. Kaikkina näinä vuosina "laivan peräsintä" on pitänyt Gun Holmström. Hänen ansiokseen voidaan laskea ensimmäisten chesapeakealahdennoutajien tuonti Suomeen, rotukerhon perustaminen ja chesapeakealahdennoutajien jalostuksen hoitaminen Suomen Noutajakoiraajärjestö ry:n jalostustoimikunnassa. Viimeksi mainittu tehtävä ei ole ollut kaikkein helpoimpia varsinkin kun rodussa yllättäen todettiin PRA-silmäsairautta. Niin synkältä kuin tilanne tuolloin näyttikin, Gunnen onnistui päättäväisesti asioihin tarttumalla nostaa rotu jälleen "jaloilleen".

Gunnen ansiota on myös se, että olemme saaneet tänne vieraiksemme kansainvälisesti tunnettuja chessiekasvattajia kuten Janet Horn, USA (Eastern Waters' kennel) vuonna 1979, Joyce Munday, Englanti (Sharland kennel) vuosina 1981, -83 ja -85, Dan Horn, USA (Eastern Waters') vuonna 1982, Marianne Nilsson, Ruotsi (Vättlestugans kennel) vuonna 1982 ja Ole Lind-Pedersen, Tanska vuonna 1983 arvostelamaan näyttelyissämme treffeillä, auttamaan koulutuksessa tai muuten vain tutustumaan koiriimme. Lyhyesti sanottuna: chesapeakealahdennoutaja ei olisi täällä Suomessa päässyt siihen pisteeseen, jossa se tänään on ilman Gun Holmströmiä.

Nyt muut tehtävät kennelmaailmassa ovat hänen kohdallaan lisääntyneet niin, ettei hän enää tämän vuoden vuosikokouksessa halunnut asettua puheenjohtajaehdokkaaksi. Onneksi emme kuitenkaan kokonaan menettäneet hänen asiantuntemustaan; hän suostui pyynnöstä ehdokkaaksi ja valittiin hallituksen jäseneksi.

Lämmin kiitos Gunne, kaikesta minkä olet tehnyt hyväksemme. Toivottavasti jaksat lisääntyneestä työtaakastasi huolimatta osallistua yhtä tarmokkaasti kuin ennenkin toimintaamme.

Omasta puolestani haluan kiittää vuosikokousta minua kohtaan osoittamastaan luottamuksesta, tulen tekemään parhaani ollakseni sen arvoinen. Saamani tehtävä ei kuitenkaan ole helppo ja siksi toivoisinkin teidän kaikkien auttavan minua sen hoidossa lähettämällä esim. juttuja ja valokuvia lehteen, tuloksia näyttelyistä ja kokeista sekä chessielehteä ja treffejä koskevia toivomuksia ja arvosteluja. Kerhon toiminnan monipuolisuus on aina viime kädessä sen jäsenistön, eli teidän omasta aktiivisuudestanne kiinni.

Hyvää syksyn jatkoa, joulujuhlissa tavataan ...

Anita Soinjoki

Chessietreffit

Vuoden 1986 chessietreffit pidettiin Aitoon Kotitalouskeskikoululla, paikkahan oli usealle osallistujalle tuttu jo viime vuodesta. Tänä vuonna treffit olivat jo 28.-29.6. ja saimme viettää harvinaisen kauniin ja kuumen viikonlopun yhdessä kiharakerhon väen kanssa. Koulu on mitä erinomaisin treffipaikka, asuintilat ovat loistavat ja harjoitusmaastot ovat lähellä. Kiharakerholaiset olivat ottaneet vastuun koko joukon muonittamisesta mikä sinänsä ei ole mikään kadehdittava tehtävä. Kiitokset ja erityiset kiitokset vielä Leena Tuomiselle, joka toimi pääorganisaattorina, erittäin hyvästä ruuasta ja leivonnaisista.

Treffit alkoivat eräiden osalta jo perjantaina, eräiden osalta lauantain vastaisena yönä. Noin puoli kahden aikaan sain nimittäin kömpiä sängystäni avaamaan ovea tulijoille. Tämä tehtävä oli kuitenkin minulle erittäin mieluinen, sillä tulijat olivat Lapista asti; Erkki Tikkanen perheineen Saarenkylästä. He eivät kuitenkaan olleet ainoat pitkämatkalaiset, sillä kun seuraavana aamuna kuuden maissa käytiin koiria ulkona, oli pihalle ilmestynyt auto josta kurkistivat kaksi unista ihmistä ja yksi sitäkkin pirteämpi chessieuros. He olivat Jari, Asta ja Aukku Oulusta ja he olivat ajaneet koko yön ollakseen ajoissa perillä aamulla alkavaa näyttelyä ajatellen.

Lauantaiaamu alkoi siis näyttelyllä, joka pidettiin järven rannalla. Tuomariksi oli kutsuttu Eeva Rautala, joka valitsi rotunsa parhaaksi jo kaksi kertaa aikaisemmin RP:si tulleen Kössin. Mainittakoon, että kun Kössi ensimmäisen kerran osallistui erikoisnäyttelyymme vuonna -83, Ole Lind-Pedersen valitsi hänet parhaaksi pennuksi, joten hänen voittokulkunsa on jatkunut vuodesta vuoteen. Onnea Pelttareille.

Tulokset

Pentuluokka

1. Vättlestugans Pohjola (Pluto), (Chesarengs Dries-Gooseberry av Komsalö), kasv. Marianne Nilsson, om. Reija Kaheinen

Nuorten luokka, urokset

1. Aukusti (Aukku), (Int. & S&N UCH N JCH Chesarengs Anton-Vättlestugans Georgia), kasv. Olavi Laakko, om. Asta Jama. Paras nuori.

Avoin luokka, urokset

1. Gorgeous Goose av Komsalö (Kössin), (SF MVA Vättlestugans Kansas-Sharland Komsalö Chortle), kasv. Gun Holmström, om. Eeva Pelttari. Rotunsa paras.
2. Arctic Goose av Komsalö (Junnu), (vanh. kuten yllä), kasv. Gun Holmström, om. Erkki Tikkanen
3. Greylag Goose av Komsalö (Poppe), (vanh. kuten yllä), kasv. Gun Holmström, om. Pirjo Passi

Veteraaniluokka, urokset

1. Brynolf av Komsalö (Retu), (Kans. & SF MVA Chutney-Eastern Waters' Winnepe-saukee), kasv. Gun Holmström, om. Tapani Koivunen

Nuorten luokka, nartut

1. High Noon Lily Langtry (Lily), (Gorgeous Goose av Komsalö-Vättlestugans Venus), kasv. Anita Soinjoki, om. kasv.

Veteraaniluokka, nartut

1. Vättlestugans Venus (Selma), (Kans. § N MVA Chewonki-Kans. § Pohj.MVA Ryshot Yank's Seacoral), kasv. Marianne Nilsson, om. Anita Soinjoki. Paras veteraani.

Valioluokka, nartut

1. Kans. & SF MVA Filippa av Komsalö (Bertha), (East of Eden av Komsalö-Kans. & SF MVA Frideborg av Komsalö), kasv. Gun Holmström, om. kasv. & Hannu Kuusela. Vastakkaisen sukupuolen paras.

Näyttelyn jälkeen vietimme yhteisen kahvi- ja seurusteluhetken, jota seurasi kovatasoinen, perinteinen frisbeekisa. Tuomarina toimi Sanna Järvinen. Tunnustettava on, että eräiden suoritusten aikana (mm. allekirjoittaneen omistuksessa olevan Lilyn esityksen aikana) kuului enemmän hervotonta naurua ja kommentteja omistajan & koiran henkisistä ominaisuuksista kuin asiallista hillittyä kannustamista. Vapiskaa epäilijät, me tulemme kyllä uudestaan. Onneksi perheemme maineen pelasti kukas muu kuin vanha kunnon Selma voittamalla frisbeekisan. Toiseksi tuli Junnu, kolmanneksi Kössi ja neljänneksi Aukku.

Iltapäivä kului jäljestämisharjoitusten parissa. Lyhyen teoriakatsauksen jälkeen vedimme jokaiselle koiralle lyhyehkön harjoitusjäljen. Kaikki koirat selvittivät verijäljen helposti. Tarkoituksena olikin lähinnä näyttää omistajille, miten harjoitella metsästyskoirien jälkikokeita varten. Mainittakoon, että harjoitustamme seurasi noin viisi miljoona hyttystä, joista valitettavasti suurin osa myös osallistui aktiivisesti.

Ennen päivällistä oli tarkoitus juoda lasillinen kuohuviiniä kiharaväen kanssa juhliaksemme chesapeakelahdennoutajan kymmenvuotista olemassaoloa Suomessa. Ihan näin ei kuitenkaan käynyt. Kun ruokakellö soi, ryntäsi pitkän päivän nälkiinnyttämä kansa suoraan ruokajonoon eikä vilkaissutkaan oven suussa seisonutta, viinilasein täytettyä pöytää. Viinit nautittiin jälkiruuan jälkiruokana.

Päivällisen jälkeen oli jalostusasioiden vuoro. Leena Tuominen kertoi kiharakarvaisien noutajien ja Gunne chesapeakelahdennoutajien jalostuksesta. Heidän jälkeensä vieraamme, ELL Marjatta Kärkkäinen piti mielenkiintoisen esitelmän koirien perinnöllisistä sairauksista. Kysymyksiä ja keskustelua aiheesta käytiin varsin kauan. Kiitos Marjatta. Yhteinen ilta kiharaväen kanssa jatkui saunomisen ja grillauksen parissa.

Sunnuntaina keskityttiin riistaharjoituksiin. Hans Kämpe oli laatinut ohjelman, johon kuului yhteistyöharjoitukset, markkeeraus sekä dummylla että riistalla ja vesityö. Tarkoitus oli, että aamupäivä olisi käytetty harjoituksiin ja iltapäivällä olisi ollut testi, mutta osallistujia oli niin paljon, että Hasse arvosteli koirien osasuoritukset harjoitusten aikana. Hasse huomioi arvostelussaan erityisesti koiran

ja ohjaaajan yhteistyökykyä, kontaktia sekä, että koirat olivat eri ikäisiä.

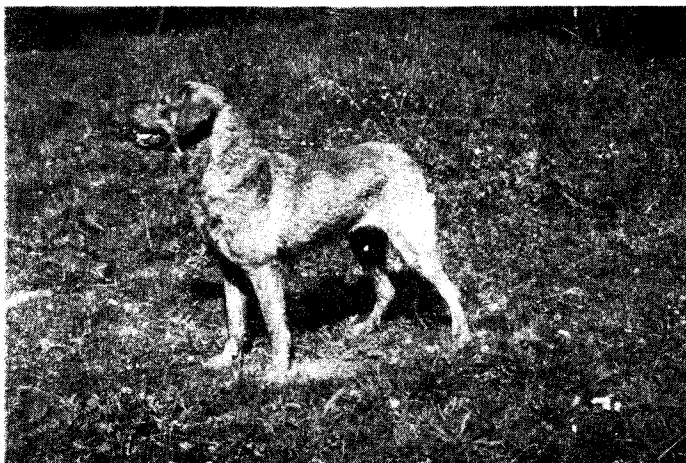
Tulokset

1. High Noon Judge Roy Bean (Estoy), om. Madeleine von Essen. Paras kontakti.
2. Sharland Komsalö Cactus (Robin), om. Raimo Lehtinen. Paras vesityö.
3. Aukusti (Aukku), om. Asta Jama
4. Arctic Goose av komsalö (Junnu), om. Erkki Tikkanen

Hassella oli todella rankka päivä chessien ja kiharoiden kanssa, mutta palkintojen jaon yhteydessä pitämässään puheessa hän lupautui auttamaan meitä vastedeskin. Kiitos Hasse.

Treffit -86 päättyivät kahvitilaisuuteen. Haluaisin vielä kiittää kaikkia, jotka osallistuivat ja tekivät työtä treffien onnistumisen eteen. Samalla lähetän lämpimät terveiset kiharakerhon väelle, toivottavasti tapaamme ensi vuonna samoissa merkeissä.

Anita Soinjoki

GORGEOUS GOOSE AV KOMSALÖ (KÖSSI)
ROTUNSA PARAS

Hirven täikärpäsestä koirakokeiden kiusa

Pekka Joki

saattaa löytyä näitä karva-
peitteen sisältä rykelmit-
tään. Toukat jäävät hirven
turkkiin ja joutuvat vasta
kevättalvella maahan kar-
vanluonnin yhteydessä. Ai-
kuistuttuaan kärpänen kuo-
riutuu ja lähtee etsimään
isäntäeläintään.

Hirvelle täikärpänen on
harmillinen loinen joskaan
sillä ei ole todettu olleen ter-
veydentilaan haittaavaa
vaikutusta. Loiset saattavat
sen sijaan levittää monen-
laisia muita sairauksia.

Koiriin sen sijaan täikär-
päset harvemmin eksyvät.
Syytä on kuitenkin tarkistaa
turkki jahdin tai kokeen jäl-
keen. Ihminen on sen sijaan
huomattavasti paremmin
kärpäslajiin vetoava. Kaik-
tiin henkilöihin ne eivät
kuitenkaan iske yhtä hana-
kasti. Joku saattaa selvittää
ilman minkäänlaisia tun-
keilijoita, kun taas toiset
suorastaan kiusaantuvat
kärpästulvasta. Kyseessä
lienee ihmisen erilaiset
tuoksut, jotka vetävät täi-
kärpästä puoleensa. Min-
käänlaisia torjuntakeinoja
ei ole olemassa. Kärpäsen
ihmisille aiheuttamat pure-
mat, rakkulat paranevat it-
sestään.

Hirven täikärpänen on vähän
kookkaampi tavallista kärpästä.
Kuvassa naaras siivellisenä ja sii-
pensä pudottaneena.

linna. Vuosikymmenen lo-
pulla kärpäslaji oli saavut-
tanut jo koko Etelä-Suo-
men.

Hirven tai ihmisen löy-
dettyään hirven täikärpä-
nen pudottaa siivensä ja jää
elämään "loppuelämäksi"
isäntäeläimeen loiseksi.
Niitä saattaa pörrätä kym-
menittäin ja väenväkisin is-
keytyvät ihmisten tukkaan
ja rakentensa ansiosta pys-
tyvät tunkeutumaan no-
peasti karvojen tyvelle, kai-
naloihin, korvakäytäviin ja
vaatteiden alle. Täikärpä-
sen toukat kehittyvät täy-
teen kokoonsa koteloitu-
misvaiheessa. Naaras syn-
nyttää toukkia yksi kerral-
aan, jotka alkavat muodos-
taa ympärilleen koteloita.
Jähtien yhteydessä hervistä

Harmillinen hirven täi-
kärpänen on saanut
yhä vankemman jalansijan
Kaakkois-Suomessa. Itä-
Uudellamaalla, Saimaan
saaristossa ja leviää 30–50
kilometriä lännemmäksi
vuosittain saavuttaen vii-
me syksynä jo linjan Hel-
sinki–Riihimäki–Hä-
meenlinna. Täikärpäsestä
eivät ole kärsineet yksistään
hirvet, vaan ne ovat myös-
kin koirakokeiden kiusa.
Täikärpäset ovat hyökän-
neet joukolla niin koiranoh-
jaaajan kuin tuomareidenkin
kimppuun. On ollut jopa
pakko vaihtaa maisemia
kokeen kulusta huolimatta.

Hirven täikärpänen elää
hirven iholla ja imee pisto-
kärpsällään verta loisena
ympäri vuoden isäntäeläi-
mestään. Ensimmäisen ker-
ran täikärpästä koskevat
havainnot on tehty Kaak-
kois-Suomesta, Vehkalah-
delta 1960. Vähitellen kär-
päslaji lisääntyi ja levisi laa-
jemmin. Voimakas ryntäys
on alkanut 1970-luvulla ja
varsinkin kolmena viime
vuonna täikärpänen on le-
vinnyt Saimaan saaristossa
aina Parikkalan korkeudelle
saakka. Lännemmäksi
kärpäslaji on levinnyt
1972–74 voimakkaana
Porvoon seudulla ja 1975 se
saavutti jo linjan Helsin-
ki–Riihimäki–Hämeen-

koiraihmisetkään kärpäsla-
jin levinneisyysalueella.
Mikä on sitten hirven täi-
kärpänen, josta puhutaan
yhä useammin syksyisissä
koirakokeissa?

Hirven täikärpänen elää
hirven iholla ja imee pisto-
kärpsällään verta loisena
ympäri vuoden isäntäeläi-
mestään. Ensimmäisen ker-
ran täikärpästä koskevat
havainnot on tehty Kaak-
kois-Suomesta, Vehkalah-
delta 1960. Vähitellen kär-
päslaji lisääntyi ja levisi laa-
jemmin. Voimakas ryntäys
on alkanut 1970-luvulla ja
varsinkin kolmena viime
vuonna täikärpänen on le-
vinnyt Saimaan saaristossa
aina Parikkalan korkeudelle
saakka. Lännemmäksi
kärpäslaji on levinnyt
1972–74 voimakkaana
Porvoon seudulla ja 1975 se
saavutti jo linjan Helsin-
ki–Riihimäki–Hämeen-

Hirven täikärpäsestä
ovat kärsineet niin ajoko-
keiden, linnunmetsästysko-
keiden kuin hirvenmetsäs-
tyskokeiden osallistujat.
Säästynyt eivät ole koi-
riansa ulkoiluttaneet seura-

Lainattu Koiramme 8-9/1986 -lehdessä

DAI GRIFFIN'in KIRJE WALES'ista

No hei, tässä sitä taas ollaan; "chessie joka jaksoi tehdä sitä koko yön", Dai bach y Cymno! Muutaman asian haluan selvittää oikopäätä, ettei syntyisi mitään väärinkäsityksiä. Voin ilokseni ilmoittaa, että olen kasvanut aika tavalla, tulen pian vuoden vanhaksi ja osaan olla YKSIN jopa neljä tuntia. Mikäli minulle suodaan naispuolista seuraa (vesispanielit ovat tosi mukavia), nukun koneyön puoli kahdeksaan aamulla. Minusta tämä on kuitenkin jo myöntävyyden huippu.

Saatuani Äitini luottamuksen chesseihin palautumaan, tapahtui kuitenkin jotain, joka sai minut hieman pois tolaltani. Tämän jälkeen onkin sitten tapahtunut yhtä sun toista ...

Yhtenä joulukuisena päivänä meillä oli ihan mukavaa kennelissämme vanhassa talossa, seuraavana päivänä meidät oli kaikki lukittu vihreään Cortinaan ja jätetty vieraan uuden kodin eteen jossakin kaukana tutuista maisemista. "Muuttamiseksi" he sitä kutsuvat - ihmeellistä käyttäytymistä. Äiti ja Isi juoksevat hulluina edestakaisin, mille ei liikene aikaa, päivällinen on myöhässä, ventovieraat ihmiset tulevat ja menevät ja meidän on tietenkin pakko haukkua heitä. Vihdoin meitäkin muistetaan: meidät viedään kävelyille johonkin vieraaseen paikkaan ja sen jälkeen meidät lukitaan uudestaan autoon. Kaiken huipuksi meidät jätetään autoon koko yöksi ja meitä uhkaillaan kurinpidollisilla toimenpiteillä ellemmme ole hiljaa. Onpahan kurja tempu. En voi ymmärtää, miksi he eivät tuoneet kenneliämme ja juoksutarhaa mukanaan. he toivat kaiken mahdollisen muun irtaimiston, jopa keittiön viemäriin (en laske leikkiä: "Sitä voidaan käyttää autotallissa" sanoi Äiti).

No, autoon me jäämme asumaan, mutta siellä ei ollut läheskään niin mukavaa kuin kennelissä. Onneksi löysin pienen palkeenkielen auton pehmusteista, jota saatoin pureskella ikäväni. Yhtäkkiä huomasinkin sitten, että pehmustetta oli yllättävän paljon ympärilläni ja auton lattialla. Seuraavana päivänä, kun Isi avasi oven hän ei näyttänyt lainkaan tyytyväiseltä, vaikka annoin hänelle oikein moivan pusun. Hän karjui aika lailla ja Äiti tuli ulos ja sanoi: "Hyvänen aika" (tämä on sensuroitu versio) "älä vain lyö Daibach'ia, on liian myöhäistä rangaista häntä enää." En voi ymmärtää, mistä he tiesivät että se olin minä eikä kukaan toisista koirista.

Meidän oli jätävä asumaan autoon muutamaksi päiväksi, sillä autotalli oli täynnä ja ihmisillä näytti olevan täysi työ selvitellä omat asiansa sen sijaan, että he olisivat rakentaneet uuden kennelin meille. Vaikka pääsimmekin usein lenkille, tunsin itseni ikävystyneeksi. Kurjuuden helpottamiseksi päätin "siivota" toisenkin puolen autosta, niin että metalli paistaisi molemmin puolin. Hauskinta meillä oli viimeisenä yönä autossa, kun Wagbi kaatoi koiraverkon ja leikimme kuljetajan istuimen toppauksella revittyämme ensin päällysteen kojelaudasta.

He varmasti ymmärsivät, että olimme ikävystyneitä, sillä seuraavana aamuna pääsimme pois autosta. He olivat siivonneet nurkan autotallissa ja sijoittivat meidät sinne, "pysyvät pois jaloista". Isi oli raivona monta päivää; kaveri jonka piti ostaa auto, tuli katsomaan sitä, mutta lähti pois mutisten mennessään jotakin sellaista kuin: "Lasket varmaan leikkiä, maksaisi tuhansia saada tuo kuntoon." Onneksi meillä on toinen auto, sillä Äitikään ei pidä Cortinasta.

Toinen pikkujuttu, johon Isi ei ole oikein tyytyväinen, on käytökseni eräänä iltana ollessamme kävelyllä. Yritän aina pitää hänet näköpiirissäni, mutta kun on säkkipimeää on hieman vaikea nähdä. Isi kutsui minua kovalla äänellä ja olinkin näkevinäni hänen hahmonsensa pensasaidan toisella puolella, joten syöksyin tietenkin onnellisena suoraan pensaiden läpi ja kaadoin hänet. Mutta eihän se ollutkaan Isi, se olikin aivan vieras mies, joka oli pukeutunut siniseen, hopeisiin napein varustettuun takkiin. Hänellä oli hassunmallinen kypärä päässä ja hän näytti aika pelästyneeltä. Huomattuani erehdykseni lähdin viivana etsimään Isiä, mutta hänen löytämisessään minulla olikin pirunmoinen työ. Hän oli juossut vastakkaiseen suuntaan ja kun sain hänet kiinni, hän nauroi katketakseen. Eivätkö ihmiset olekin aika hassuja joskus?

Me olemme viime aikoina tehneet kaikenlaista muutakin hauskaa, nimittäin yhdessä Äidin kanssa olemme harjoitelleet muutamien dummyjen ja pillin kanssa. Isi on nimittäin lyönyt vetoa, ettei Äiti pysty opettamaan mitään sille "tyhmälle amerikkalaiselle lehmälle" ja Äiti on päättänyt näyttää että Isi on väärässä. Kolme päivää sitten Isi vei meidät harjoittelemaan, sillä Äidillä oli muuta tekemistä ja kotimatalla hän antoi meidän juosta vapaana. Tiedän kyllä, että Äiti on käsenyt minun istua nätisti paikallani kunnes saan luvan lähteä. Hän ei kuitenkaan ollut mukana, joten lähdin hyvän hajun perään ja törmäsin suoraan autoon. Onneksi auto ei ajanut kovaa, mutta kyllä se sattui sittenkin.

Äiti sai shokin, kun Isi tuli kotiin kantaen minua käsivarsillaan klo 22.30 illalla. Eläinlääkäri sanoi, että olin saanut vain mustelmia, mitään sisäisiä vammoja tai murtuneita luita ei ollut. Äiti oli erittäin sympaattinen, hän puhui rauhoittavasti silittäen koko ajan päätäni. Isi puolestaan mutisi että "tietäähän sen, ellei ole järkeä ei ole tunteitakaan". Olen todellakin sitä mieltä, että hänellä on aivan väärä käsitys minusta. Ehkäpä pystyn osoittamaan hänen olleen väärässä, kun hän ensi vuonna vie minut metsästämään. Olen ihan varma, että pystyn näyttämään noille vesispanieleille yhtä sun toista.

Onneksi olen nyt melkein kunnossa, sieltä täältä särkee vielä, mutta muuten olen ihan entiselläni (entisen lainen??). Äiti rakastaa minua vielä, mutta minusta tuntuu että Isi on sitä mieltä, ettei chesseistä ole juuri mihinkään jos ne ovat yhtä tuhmia kuin minä. Oletteko te muuten samanlaisia? Ehkäpä joku teistä pystyisi auttamaan häntä muuttamaan mielensä.

Kuulumisiin,

Da boch chi

Dai Bach xx

Lainattu CHESAPEAKE CHAT -lehdestä

Käännös A.S.

HUOM! KAIKKI MUKAAN. HUOM! KAIKKI MUKAAN. HUOM! KAIKKI MUKAAN. HUOM!

★ JOULUTERVEHDYKSET ★

Toimitus toivoisi teidän kaikkien tänä vuonna olevan mukana Chessie -lehden joulunumeroa tehtäessä. Jotta lehdestämme tulisi mahdollisimman näyttävä, toivomme teidän lähettävän joulutervehdyksen mielellään kuvalla varustettuna.

Tervehdyksen laatiminen ei ole kovinkaan vaikeaa. Se tehdään A4-kokoiselle valkoiselle paperille sen kokoiseksi kuin haluaa (1/1 sivu, 1/2 sivu tai 1/4 sivu). Molemmille sivuille sekä yläreunaan jätetään 1,5 cm marginaali, alareunaan 2 cm marginaali. Teksti voi olla joko kirjoituskoneella kirjoitettu tai siirtokirjaimia käyttäen tehty. Siirtokirjaimia saa ostaa hyvin varustetuista paperikaupoista ja tavarataloista.

Valokuvat voivat olla joko mustavalkoisia tai värikuvia. Niiden ei tarvitse olla ns. näyttelykuvia, tilannekuvat käyvät yhtä hyvin. Metsästystilanteessa otettuja kuvia olisi hauska saada mukaan. Liian tasasävyisiä kuvia ei kuitenkaan kannata käyttää. Kuloheinän värinen koira syksyinen kaislikko taustanaan ei erotu kovinkaan hyvin.

Ellette itse halua tehdä joulutervehdystänne, se ei saa olla esteenä osallistumisellenne. Kääntykää luottamuksella meidän puoleemme! Lähettäkää haluamanne teksti ja kuvat meille, ilmoittakaa minkä kokoisena ja millä tekstityypillä haluatte tervehdyksenne, niin toimitus laatii sen.

Hinnat: 1/1 sivu mk 50,- Ei-jäseniltä peritään
 1/2 sivu mk 30,- kaksinkertainen hinta
 1/4 sivu mk 20,-
Kuvien rasterointi mk 15,-/kuva
Siirtokirjaimet mk 5,-/kuva

Ilmoitusten viimeinen jättöpäivä on 17.11.1986 ja ne osoitetaan Anita Soinjoelle.

Lisätietoja antavat puhelimitse: Irma Koponen ja Anita Soinjoki. Osoitteet ja puhelinnumerot löytyvät toimihenkilösivulta.

Vielä ei ollutkaan talviunien aika! Mars ulos ottamaan kuvia chessiestäsi ja sen jälkeen joulutervehdystä laatimaan! Muista, että Chessie-lehti lähetetään muihin pohjoismaihin, USA:han ja Englantiin. Joten tämä on hieno tilaisuus osoittaa kerhomme toimintakyky ja esitellä koiriamme muiden maiden chessieväelle.

HUOM! KAIKKI MUKAAN. HUOM! KAIKKI MUKAAN. HUOM! KAIKKI MUKAAN. HUOM!

★ pikkujoulut ★

P I K K U J O U L U T 10.12.86 alkaen klo 19.00

Tämän vuoden joulujuhlat vietetään Tapani ja Marja-Liisa Koivusella. Osoite on Porslahdentie 12 as 8, 00960 Helsinki, Vuosaari. Puh. 90-317 171.

Ohjelmassa mm:

- Arpajaiset
- Pyrimme saamaan nähtäväksemme Erkki Tikkasen kuvaaman videofilmin chessietreffeiltä
- Ota mukaasi pieni lahja pukinkonttiin ja paljon joulumieltä
- Ilmoittautuminen ei ole pakollinen, mutta suotavaa.

Kuvat ovat joulujuhlista vuodelta -84 Koivusilla ja kuten huomaat, pois ei kannata jäädä.

T E R V E T U L O A +++ T E R V E T U L O A +++ T E R V E T U L O A

VALOKUVAUSKILPAILUN TULOKSET

Runsaan kuvasaaliin joukosta raadin oli erittäin vaikea valita parhaat kuvat. Pitkän harkinnan jälkeen raati valitsi seuraavat kuvat kustakin sarjasta.

Poseerauskuvasarjan voitti Gun Holmström varsinaisella "poseeraus-kuvalla". Tilannekuvasarjan voitti Madeleine von Essen kuvalla "Hevoset laitumella" ja Jumbokuvasarjan voitti Gun Holmström kuvalla "Täysin tyhjäpäiväinen".

ONNEA VOITTAJILLE! Palkinnot jaetaan pikkujoulujuhlissa.

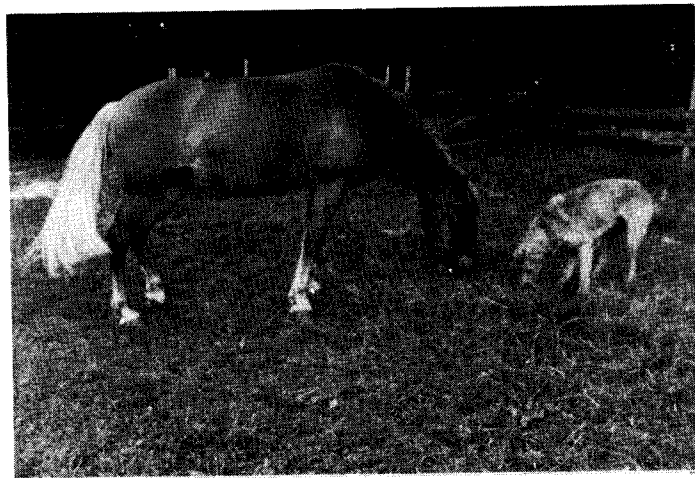
1. Poseerauskuva "Varsinainen poseerauskuva"
Kuvaaja Gun Holmström

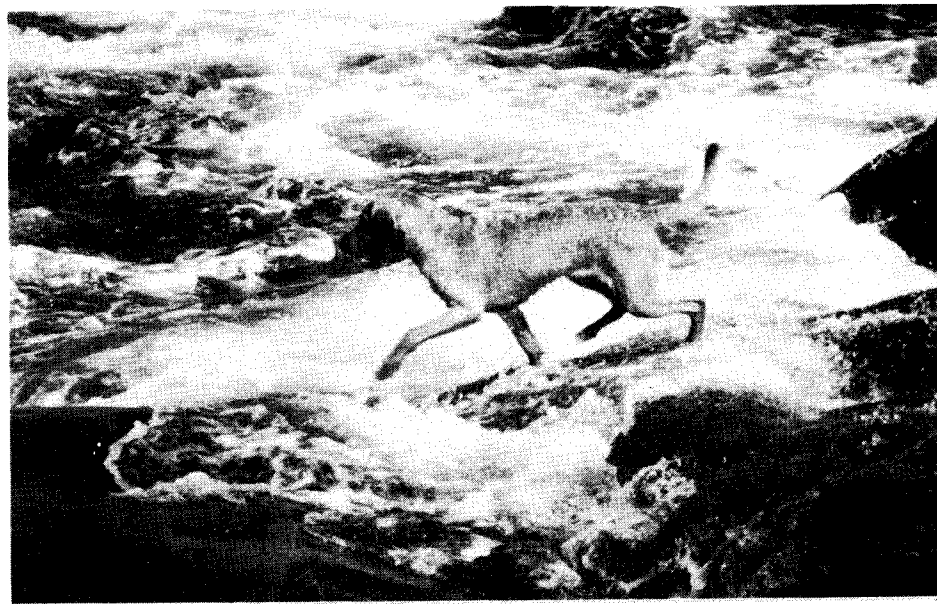
2. Poseerauskuva "Isäntä tulee kotiin"
Kuvaaja Hannu Kuusela

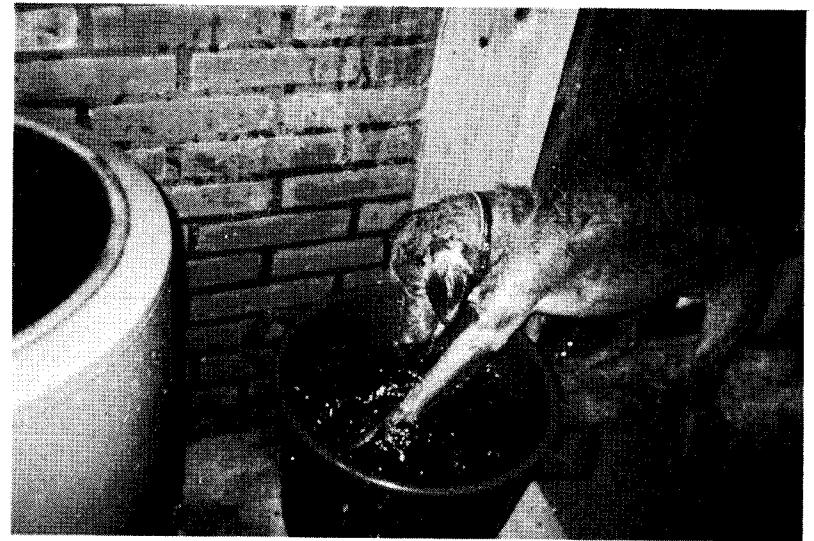
3. Poseerauskuva "Odotamme vuoroamme"
Kuvaaja Madeleine von Essen

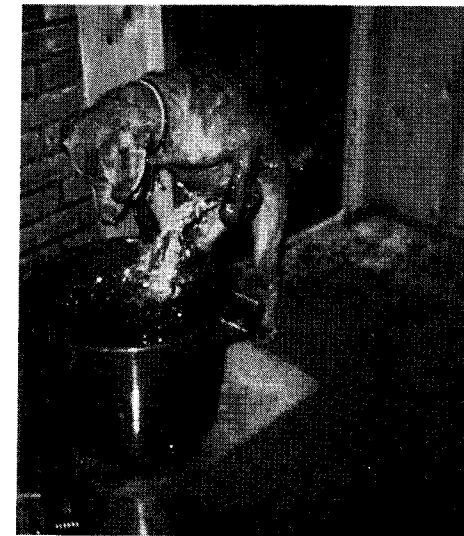
1. Tilannekuva "Hevoset laitumella"
Kuvaaja Madeleine von Essen

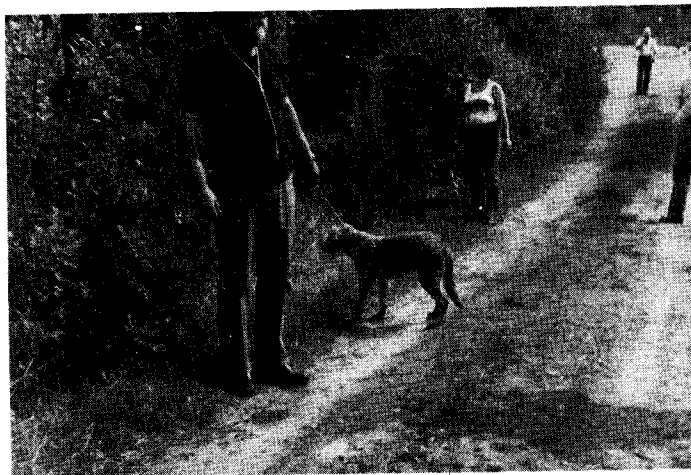

2. Tilannekuva "Merenneito aalloissa"
Kuvaaja Hannu Kuusela

3. Tilannekuva "Pluton vesileikit"
Kuvaaja Reija Kaheinen

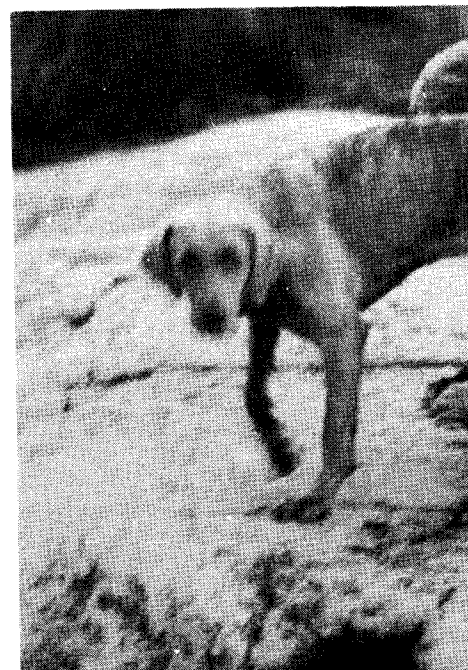

1. Jumbo, raadin kommentti "Täysin tyhjämpäiväinen"
Kuvaaja Gun Holmström

2. Jumbo "Kaatuiko puu?"
Kuvaaja Gun Holmström

3. Jumbo "Koira eksynyt kuvaan"
Kuvaaja Hannu Kuusela